«Valmieras Ķīmiķim» 25. jubilejā

VALMIERAS ĶĪMIĶIS

Iznāk kopš 1979. gada 25. oktobra

Nr. 10 2004. gada 22. oktobris

Rudens vēju melodijas
Tavā jubilejā skan.
Sirdīs atmiņstīgas vijas
Daudziem simtiem, tev un man.

Nu, kad citur darba gaitas,
Tāpat tevi lasīt prieks.
Numurs nezin kurš pēc skaita,
Un neviens no tiem nav lieks.

Lai tev arī turpmāk veicas
Lasītājus iepriecēt!
«Ķīmiķis» lai neizbeidzas
Arī, kad būs piecdesmit!

Bijusī 5. maiņas operatore
Anda Gagāne

«Valmieras Ķīmiķim» – 25!

25 gadus «Valmieras Ķīmiķi» atceroties...

Tā pavisam godīgi sakot, pašus mūsu avīzes «Valmieras Ķīmiķis» pirmsākumus neatceros. Šī avīze bija vajadzīga, bet vēl vairāk ir vajadzīga patreiz. Nav vairs ražotnēs tās regulārās maiņu informatīvās sapulces. Tik daudz kas mainās, notiek. Cilvēki manā skatījumā bez «Valmieras Ķīmiķa» būtu stipri mazāk informēti un ir ļoti labi, ka mums ir cilvēki, kas veido «Valmieras Ķīmiķi». Šis darbs patiesi ir ļoti svētīgs.

A/s VSŠ prezidents ***Andris Brutāns***

Laiks atstāj savas zīmes vaigā,
Mūs neaizmirsdams,
Laikā
Mēs savas zīmes atstājam.
(J.Osmanis)

Katru dienu tiek darīti lieli un mazi darbi, vestas sarunas, kalti plāni. Tas viss tiek darīts cilvēkiem - arodbiedrības biedriem - tiem, kas uzticas, gaida un pieprasa. Tik lielā kolektīvā kā VSŠ rūpnīca ir grūti ikdienā runāt ar katru personīgi. Kā risinās interesejošie jautājumi, kādi jauni pasākumi notiek, jaunumi nozarē u.c., ja par to visu neuzzināt savlaicīgi, tad darbinieki var uzskatīt, ka nekas arī nenotiek, tāpēc par darbu - informēt, atainot, izskaidrot, atcerēties gados nu jau 25 gadus veic vietējā avīzīte «Valmieras Ķīmiķis». Kas tad ir darbs pie tādas vietējā mēroga avīzītes, to varu sevišķi labi izprast kopš nozarē sākam izdot «LIA aktualitātes», kurai gan ir tikai 3 gadus ilgs mūžs.

Aiz katra izdevuma, katras fotogrāfijas stāv pilnīgi konkrēti cilvēki - entuziasti, kuriem pateicoties atkal un atkal iznāk nākošais numurs, pat ja kāds atkal nav uzrakstījis ilgi gaidīto rakstu.

Mīlestības darbs - tā var teikt par komandu, kas veido «Valmieras Ķīmiķi» Patiesībā šis raksts ir tieši par šiem cilvēkiem, kas uztur un lolo šo izdevumu.

Anita Martinsone, bez kuras modrās acs, līdzdalības nenotiek neviens pasākums un tiek piemeklēti vārdi, lai kādu sveiktu vai godinātu.

Lolita Dreimane, caur kuras gādīgajām rokām iziet katrs numurs un, protams, vislielākais paldies jāsaka mūžīgajam dzinējam un virzītājspēkam - arodkomitejas priekšsēdētājai **Mudītei Virzai**, kas rūpējās, lai visi uzņēmuma jaunumi saņemtu pienācīgo novērtējumu.

Novēlu radošajai komandai - lai nepietrūkst izdomas arī turpmāk veidot saturīgu un saistošu izdevumu kā līdz šim ar rūpību un pacietību.

Gribās cerēt, ka arvien vairāk tiks atainotas arī Industriālās nozares dzīves aktualitātes un, ka lasītājiem vienmēr ar prieku gribēsies atkal un atkal atvērt jauno «Valmieras Ķīmiķa» numuru.

Ar cieņu *LIA priekšsēdētāja* ***Rita Pfeifere***

Avīze «Valmieras Ķīmiķis» ir pirmais informācijas sniedzējs. Tas stāsta par notiekošo, par nākotnes plāniem, par labiem cilvēkiem, par sportu. Paldies!

Tinēja - ***Zaiga Viatere***

Joprojām ar interesi izlasu mūsu «Valmieras Ķīmiķi». Reti gan kaut kur sastopu šo avīzi - ja nu kāds iedod. Tik ļoti gribas zināt kā klājas a/s VSŠ, kas jauns, kādus jubilārus sveic. Ļoti žēl, ka nekur nevar nu kaut vai nopirkt avīzi. Lai jums visiem labi klājas.

Ilggadējā 2. maiņas operatore - tagad pensionāre
Māra Simsone

Mūsu uzņēmuma avīze «Valmieras Ķīmiķis» ir ļoti nepieciešama mums, ražotnēs strādājošiem. Avīze ir vienīgais informācijas avots. Es pat lasu šo avīzi mājā, jo operatoram pie elektrokrāsnīm darbā nav laika. Paldies tev, «Valmieras Ķīmiķi», par izdzīvošanu visiem juku laikiem cauri un pāri, paldies tā veidotājiem!

Elektrokrāšņu nodaļas 3.maiņas ilggadējā operatore
Lidija Purīte

Šīs dienas acīm...

Ziņa, ka mūsu rūpnīcā varētu būt pašiem sava avīze, likās satraucoša. Vai tiešām tā iznāks reizi nedēļā? Kas rakstīs? Par ko rakstīs? Un vai būs interesanti lasīt?

Un tiešām 1979.gada 25.oktobrī iznāca pirmais «Valmieras Ķīmiķa» numurs. Uzņēmuma avīzes dzimšanas dienai vajadzēja kļūt īpašai. Tika nolemts dienas vidū - maiņu starplaikā, aušanas cehā rīkot «preses balli» - mītiņu, veltītu «Valmieras Ķīmiķa» iznākšanai.

Bija oficiālas runas, apsveikumi. Taču aušanas ceha ļaudis nekad nav iztikuši bez dažādām ēverģēlībām. Tā arī šoreiz! Avīzes izplatīšanai ieradās pastnieks - mūsu Šariks, audēja **Antoņina Selecka**. Kā jau amatpersona, ģērbusies oficiālā uniformā, galvā cepure ar uzrakstu « ПОЧТА-СССР » un pie rokas divritenis. Atceroties cēlo pastnieku un viņa velosipēdu, jāsmejas vēl šodien. Šarikam brīnumainā kārtā bija izdevies to aizņemties no meistara palīga, kuru pazinām kā izcili skopu cilvēku. Lai lauku pastnieka tēls kļūtu sulīgāks, Šariks velosipēda priekšējo riteni bija notinis ar kaprona zeķi. Ieraugot savu loloto braucamo tik bēdīgā stāvoklī, īpašnieks neizturēja un mītiņu laikā metās glābt «bojāto» riteni... Pastnieks maršrutu pabeidza, veikli manevrēdams starp stellēm ar skrituļslidām, Un tā ar jautrību un laba vēlējumiem sagaidītais «Valmieras Ķīmiķis» kļuva par pilntiesīgu kolektīva locckli. Katrs numurs tika gaidīts - avīzīte informēja par jaunumiem uzņēmuma dzīvē, sasniegumiem ražošanā, sportā, par māksliniecisko pašdarbību, stāstīja par cilvēkiem, populāriem un mazāk zināmiem.

Par korespondentiem kļūvām mēs paši, bet par avīzes profesionālo ievirzi, protams, jāpateicās tās pirmajai redaktorei **Vizmai Lejstrautai**. Uzņēmuma darba aizsardzības inženiere **Rota Lūsiņa** ir sakrājusi un apkopojusi visus «Ķīmiķus». Kad gatavojām grāmatu par rūpnīcu, ne vienreiz vien nācās ieskatīties šajos vēsturiskajos materiālos, un tie sniedza nenovērtējamu palīdzību.

Par to, ka mūsu avīzīte nav pazudusi laikmetu griežos, ka to varam lasīt arī šodien, sakām paldies uzņēmuma vadībai un enerģiskajai arodkomitejas priekšsēdētājai **Mudītei Virzai**. Liels paldies **Anitai Martinsonei**, čaklajam rūķītim, par viņas apbrīnojamo neatlaidību, sirds gudrību un mīlestību, ar kādu tiek veidots katrs «Valmieras Ķīmiķa» numurs.

Astrīda Aizsilniece - «Valmieras Ķīmiķa» lasītāja, dažreiz - arī korespondente

Izlasījām katru rindiņu...

1979.gada rudenī es jau biju pāris gadus nostrādājis austuvē par 1.maiņas priekšnieku. Ap to laiku bija dzirdamas runas, ka rūpnīcai būs sava drukātā avīze, tiek kārtotas visas nepieciešamās formalitātes. Atšķirībā no šodienas visatļautības un vārda brīvības toreiz nokārtot avīzes izdošanu «vienīgās un pareizās» partijas vadītajā valstī prasīja milzu piepūli. Ja toreiz vizītkartes vai kāzu ielūgumu pasūtīšanai vajadzēja dabūt daudzus parakstus un atļaujas, tad tagad jebkura formāta un apjoma drukas darbus var pasūtīt katrs, kam nav slinkums, bet ir nauda.

Un tā kādu dienu maiņas kabinetā valdīja neparasta rosība. Mūsu maiņas instruktore **Antoņina Selecka**, kas vairāk gan pazīstama kā Šariks, satērpās tērpā, tika sagādātas arī skrituļslidas un atnestas jaunās avīzes pakas. Šariks ar pastnieka somu plecā apbraukāja cehu un dalīja avīzi strādājošiem. Ar lielu interesi skatījāmies, kas tajā rakstīts, vai attēlots. Salīdzinājumā ar arhaiskām sienas avīzēm šī bija liels solis uz priekšu - kā nekā 20.gadsimta beigas. Atšķirībā no toreizējām rajona vai republikas mēroga avīzēm, kurām lasījām tikai pēdējo lappusi... «Valmieras Ķīmiķi» izlasījām no pirmās līdz pēdējai rindiņai un ar nepacietību gaidījām nākošo numuru. Avīze bija kļuvusi demokrātiska, tā attēloja mūsu darba ikdienu ar visām tās problēmām, sasniegumiem, trūkumiem. Bija patīkami redzēt savus kolēģus, paretam arī sevi un savu kolektīvu, labprāt sniedzām informāciju par labākajiem darba darītājiem, arī par neatrisinātiem jautājumiem.

Mūsdienu «Ķīmiķis» ir mainījies atbilstoši šī laika specifikai un prasībām, taču vēl aizvien ir strādājošo vidū mīlēts un gaidīts. Es allaž lepojos ar to, ka varu «izmantot savu dienesta stāvokli» un izlasīt «Ķīmiķi» ātrāk nekā rūpnīcas ļaudis (no iespiedmašīnas) uzzināt, kā klājas bijušajiem kolēģiem un paziņām.

Novēlu uzņēmumam, tā darbiniekiem un, protams, «Valmieras Ķīmiķim» ražīgus darba gadus!

Jānis Vimba,
SIA «Valmieras tipogrāfija LAPA» direktors

Arodkomitejai **«Valmieras Ķīmiķis»** savos **25 darbības gados bija, ir un,es ceru, būs** neatsverams palīgs darbinieku informēšanā. Tā ir lieliska iespēja uzrunāt vienlaicīgi vairākus simtus mūsējo!

Zinu, cik sarežģīti nokomplektēt materiālus ik izdevumam. Ne jau visiem ir viegli savas domas «uzlikt uz papīra», ne jau visiem ir vēlēšanās to darīt. Tad lieti noder **Anitas Martinsones** talants uzmundrināt, pamudināt un raisīt uzticību. Apskaužama neatlaidība! Klusi un nemanāmi, bet radoši darbu veic **Lolita Dreimane.** Paldies Jums!

Daudzi a/s darbinieki atzinuši «Valmieras Ķīmiķi» kā vienīgo informācijas avotu par notiekošo uzņēmumā. Tātad – Tu esi ļoti vajadzīgs, Tu esi ļoti gaidīts! Lai šī apziņa dod Tev spēku un tīcību rītdienai, nākotnei!

Daudz laimes dzimšanas dienā!

A/s VSŠ arodkomitejas priekšsēdētāja ***Mudīte Virza***

Atmiņu ugunskurs...

Anita Martinsone

... ir spožs, tajā krauts pa pagalītei, kas veido spožu uzplaiksnījumu par cilvēkiem, darbu, mūžiem, pagātni, tagadni un nākotni.

Mūsu avīzes «Valmieras Ķīmiķis» redaktore bija žurnāliste **Vizma Lejstrauta**. Vizma tagad aizsaulē var priecāties, ka viņas radītais bērns «Valmieras Ķīmiķis» ir pieaudzis - šogad 25. oktobrī - 25 gadi. Jaunās meitenes **Lolita, Inese** smēlās pieredzi rakstīšanā un arī dzīves mākslā. Bija mums redakcijā brīnišķīga skolotāja **Valentīna Muciņa** - vienmēr laipna, sievišķīgi lietišķa, pasakaini saimnieciska. Strādāja īsāku laiciņu žurnālistes **Venita, Vija, Ieva** un vienīgais vīrietis **Hermanis Hercbergs**. Avīzi veidojām katru nedēļu. Smagas, darbīgi interesantas bija trešdienas - tipogrāfijas dienas. Toreiz avīzi ar svina burtiņiem tipogrāfijā salika Ellas kundze. Kļūdu labojumi nebija patīkami. Žurnālistes brauca pieredzes apmaiņā uz citām rūpnīcām skatīties, kā tur top avīzes.

Valentīna Muciņa

Mainījās laiki. Redakciju «noīsināja». Palika fotogrāfiju maisi, aprakstītas un neaprakstītas papīra lapas un liels tukšums.

Pateicoties arodorganizācijas priekšsēdētājas **Mudītes Virzas** drosmei, vadības sapratnei un atbalstam «Valmieras Ķīmiķis» uzcēlās no pelniem.

Ar lielu cieņu un mīlestību varu pateikties savai kolēģei Lolitai Dreimanei: reti dzīvē izdodas sastapt tādu saskaņu no pusvārda visus šos 25 gadus.

Par sarežģījumiem, grūtumiem, vienreizīgu izmisumu negribas runāt. Viss ir kā jau dzīvē.

Šajā avīzes jubilejas numurā vēlreiz paldies manai «Valmieras Ķīmiķa» izaugušai meitenei Lolitai. Paldies par lielisko atbalstu visās jomās arodorganizācijas priekšsēdētājai Mudītei Virzai. Paldies uzņēmuma vadībai. Apbrīnas pilns paldies **Rotai Lūsiņai** par 25 gadus sakrātiem **visiem** avīzes izdevumiem.

Mīļš paldies visiem, kas mums raksta un arī paldies mūsu avīzes lasītājiem.

Būsim atkal kopā!

Anita Martinsone

Ar prieku un nedaudz nostaļģiski atceros savas gaitas Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas avīzes «Valmieras Ķīmiķis» veidošanā. Lielais uzņēmums kļuva par manu īsto pirmo darba vietu pēc vidusskolas beigšanas. Mēs ar rūpnīcu esam vienā gadā dzimušas, arī augām zināmu laiku kopā. Tā bija patiešām īstā dzīves skola. Iestājoties Latvijas Universitātē filologos rakstīšanas darbs bija laba prakse. Atceros, ka sākumā «Valmieras Ķīmiķis» iznāca katru nedēļu divās valodās (latviešu un krievu). Darbs bija radošs un interesants - vajadzēja iekļauties lielā ražošanas kolektīvā, saprast sarežģītas lietas par ražotnēm, tehnoloģijām. Prātā nāk vairāki kuriozi, viens no tiem - bieži gadījās jaukt (tulkojot no latviešu valodas krieviski) šķeterētavu un šķērētavu - par to bieži dabūjām... dzirdēt pārmetumus. Bet bija prieks un gandarījums strādāt ar saprotošiem un jaukiem cilvēkiem, runāties ar viņiem, uzklausīt, palīdzēt risināt vairākas problēmas, būt kopā gan ikdienā, gan svētkos (kas bija toreiz daudz vairāk...). Vēl tagad esmu pateicīga aizsaulē aizgājušai **Vizmai Lejstrautai** - spilgtai personībai, atsaucīgam un labestīgam cilvēkam, prieks par vairākiem tajā laikā iepazītiem un sastaptiem cilvēkiem, ar kuriem vēl šobrīd veidoju «Valmieras Ķīmiķi» - **Anitu Martinsoni** - apbrīnoju viņas dzīvesprieku un aizrautību, ar kādu viņa vienmēr gatava kādam palīdzēt. Prieks par to, ka avīze joprojām tiek veidota, ir vajadzīga saviem lasītājiem. Liels nopelns izdevuma un citu tradīciju saglabāšanai ir rūpnīcas vadībai, pieminot **Ināru Poļaku**, arodbiedrības līderi **Muditi Virzu** un vairākus citus. Ar prieku un gandarījumu atceros visas iespējas, kādas toreiz piedāvāja lielais uzņēmums - tuvie un tālie ceļojumi pāri visai plašai Savienībai, ārzemju braucieni, pieredzes apmaiņas braucieni, darbs komjaunatnē. Tas viss bija interesanti un vērtīgi, iegūtā dzīves pieredze dažkārt palīdz šodien veidot sabiedriskās attiecības, kas nepieciešams manā darbā. Ir prieks arī par to, ka joprojām «Valmieras Ķīmiķis» dzīvs (ir atrodams arī Internetā) un cerams veidosies arī turpmāk uzlabojot kvalitāti operatīvākas un aktuālākas informācijas sniegšanā. Lai mums veicas!

Lolita Dreimane, Valmieras bibliotēkas galvenā bibliotekāre, arī «Valmieras Ķīmiķa» veidotāja

Vai tā ir «siržu ķīmija».
Vai mazliet burvestība,
Kas redakciju kopā tur
Un vienmēr liek «būt stripā»?

Ir avīznieka liktenis tik mainīgs:
Te «burtlicis», te redaktors ir vainīgs,
Ka publicētais kādam nepatīk...
Bet mūsu «ķīmiķim» gan nav nekādas vainas,
Jo tajā rakstītais ikkatrā sirdī krīt.
Ir parādītas sporta dzīves ainas,
Tiek teikts, kā veicas šodien, kas būs rīt.
Par visu to paldies, lai arī turpmāk rakstās labi!
Gan autoriem, gan lasītājiem – prieks būs abiem.

Anda Gagāne

Sievišķīgais «Ķīmiķis»

Kad veidojās laikraksts «Valmieras Ķīmiķis», kā jau visi atceras, alternatīvo preses izdevumu nebija. Katrā pilsētiņā bija viens vienīgs rajona laikraksts, pāris republikānisko, pāris žurnālu sirdij un dvēselei un vēl pāris - speciālistiem un dārzkopjiem. Turpretī bija daudz rakstītkāro jauniešu, kas tā vien meklēja spēju radoši izteikties. Tādēļ ziņa, ka Valmierā būs jauns laikraksts, ne pa jokam saviļņoja ne tikai rakstītkāros, bet arī pārējos valmieriešus.

Tai laikā mācījos 11. klasē, un kā visas apzinīgas jaunietes, domāju par tālākstudēšanu universitātē; mana izvēle bija kritusi uz žurnālistiku. Savā prātā jau apsvēru iespēju mācīties un paralēli strādāt, jo manas ģimenes apstākļi krasi atšķīrās no vienaudžu iespējām, kad nāca piedāvājums no toreizējā Valmieras rajona laikraksta redaktora Viļa Liepiņa, pamēģināt strādāt «Valmieras Ķīmiķī» un studēt neklātienē. Tā nu problēma bija atrisināta, un es tiku iepazīstināta ar Vizmu Lejstrautu - bijušo universitātes studentu avīzes redaktori. Manās acīs Vizma bija nenoliedzami, spilgta personība, no kā ir vērts mācīties un ko ir jēga uzklausīt. «Radošā mamma». Vizma bija ne tikai radošā, bet arī tāda kā darba dienas mamma man un kolēģei Lolitai Dreimanei, ar ko bijām vienos gados. «Meitenes», viņa teica, «atcerieties, ka tad, kad izejat uz ielas, jūs izejat kā uz skatuves... Jums jāizskatās nevainojami!» Šo «mammas» Vizmas mācību esmu paturējusi prātā līdz šai dienai.

Kopš laika, kad parādījās pirmais «Valmieras Ķīmiķa» numurs, pagājuši 25 gadi... Vesels ceturtdaļgadsmits...Varētu runāt par papīra ķīpām, kas tajos gados tika aprakstītas, par aizvēsturisko laiku, kad cilvēki vēl nezināja, kas ir dators, taču man kā cilvēkam vissvarīgākās bija savstarpējās attiecības kolektīvā, kurā pārsvarā, ar retu pārtraukumu, bijām sievietes vien. «Pamatsastāvu» veidoja, protams, kolektīva dvēselīte Vizma; brīnišķīga un izcili sievišķīga būtne - Valentīna Muciņa, mana vienaudze Lolita Dreimane, kuru vēl joprojām, neraugoties uz dažādām pārmaiņām dzīves ģeogrāfiskajos likločos, uzskatu par vienu no savām labākajām draudzenēm, un, līdz Atmodas laikam, arī es. Nevarējām iztikt un arī nebūtu iztikušas bez Anitas Martinsones; bez viņas dzīvesprieka, viņas fotogrāfijām, bez viņas sirdsdarba.

Mēs bijām tāda savdabīga «kompānija» - kā ģimenes locekles - vienmēr viena par otru pārdzīvojām, raizējāmies, centāmies sniegt atbalstu un radīt pleca sajūtu smagos brīžos un līdzpārdzīvot priekos, tai pat laikā neaizmirsdamas ģimenes rūpes. Nebija intrigu un skaudības, un ar pilnu atbildības sajūtu varu teikt, ka tie bija skaisti gadi. Rakstījām - visu protams, ko vajadzēja, kas patika.

Arī mūs savā ziņā skāra tolaiku nejēdzības - sākot no kontrolēm par darba laika ievērošanu, beidzot ar androposkās propagandas iniciēto pretalkohola un pretsmēķēšanas kampaņu. Kā lielisks kuriozs prātā palicis kāds gadījums. Kad Anita atnesa kārtējās fotogrāfijas no komunistiskās sestdienas talkas, kas notika mednieku bāzē un kurā piedalījās arī rūpnīcas administrācijas pārstāvji, vajadzēja izvēlēties kādu, kas raksturotu informāciju. Kad nu beidzot vajadzīgā fotogrāfija tika sameklēta, Vizma ar šausmām pamanīja, ka centrālajam administrācijas pārstāvim zobos ir cigarete. Jāpiebilst, ka tajos laikos mūsu ricībā nebija ne visvienkāršāko retušas instrumentu, un mūsu Vizmiņa, svīstot, ļoti rūpīgi ar skalpelīti izkasīja nelaimīgo cigareti no fotogrāfijas laukā.

Būtu netaisnīgi, runājot par pagātni, nepieminēt šodienu. Kā mēdza teikt kāda kolēģe: «Reiz bija laiki, tagad tikai momenti»... Jau labu laiku ar rakstīšanu «Valmieras Ķīmiķim», un manuprāt, ar rakstīšanu laikrakstiem vispār, nodarbojas tikai Lolita un Anita. Vizmas jau septiņus gadus nav mūsu vidū...Valentīna, būdama pedagogs, atgriezās skolā, es pēdējoreiz rakstīju politisko nodevu rakstu Darba partijas jeb Kreitusa partijas laikrakstā, tagad nodarbojos galvenokārt ar biznesa plānu rakstīšanu un pilnīgi nopietni domāju, ka šis raksts arī ir pēdējais, ko esmu veltījusi kādam laikrakstam. Un tikai tāpēc, ka tas bija īpašs laikraksts, kas sapulcināja īpašus cilvēkus...

Inese Vinklere, biznesa konsultants

Oktobra jubilāri

Gandrīz kā pasakā - tas bija senos un ne tik senos laikos, tas bija tikai 1984.gada 4.oktobrī, kad toreizējā rūpnīcas poliklīnikā sāka strādāt jaunā ārste **Vaira Dreimane**. Mainās laiki un poliklīnika kļūst mazākā, šaurāka un tagad šajās telpās strādā ģimenes ārste Vaira Dreimane un māsiņa Silvija, kuru gan vajadzētu godāt par ārstes palīdzi.

Rudens lapas vējos dzied savu simfoniju, salnas nopļauj ziedus, sniegs. Šajā skaisti interesantajā laikā oktobrī daktere Vaira Dreimane šogad svin 20 gadu darba jubileju mūsu uzņēmuma poliklīnikā un skaistu dzīves jubileju. Vēlot Jums labu veselību, gribas teikt mīļas dzejas rindas:

Nevar,
Nevar šo pasauli salāpīt,
Pat ja spožākās zvaigznes
Tikai tāpēc krīt,-
Tik daudz ielāpu nav,
Tik daudz mūžības arī sievietei nav-
Laikam vienīgais,
Ko mūžā var spēt -
Mazlietiņ šo pasauli
Skaidrāku izsāpēt.

Aktuālākais arodbiedrības darbā:

LIA 30. septembrī notika tikšanās ar Somijas arodbiedrību centra SAK un dažādu nozaru arodbiedrību pārstāvjiem, kuri vēlējās izprast Latvijas arodbiedrību darbību neatkarības gados, mūsu problēmas, to risināšanas iespējas, arodbiedrību attīstības virzienus. Viesus interesēja visdažādākie jautājumi:

– medicīnisko pakalpojumu minimums Latvijas iedzīvotājiem, iespēja ārstēties stacionāros un veselības rehabilitācijas centros,
– pensiju sistēma, pensionāru skaits un materiālā nodrošinātība, sociālā palīdzība veco ļaužu aprūpe,
– strādājošo nodokļi, to apmēri, nodokļu nauda pašvaldību ricībā,
– sociālā nodrošināšana bezdarba, darba nespējas un invaliditātes gadījumos,
– pabalsti un apmaksātais laiks bērnu dzemdībām un kopšanai,
– demogrāfiskā situācija Latvijā,
– kredītu iespējas dzīvokļu un māju iegādei, to nosacījumi u.c.

Ar viesiem tikās un uz jautājumiem atbildēja LIA juriste Aiga Stabulniece, a/s «Laima» arodkomitejas priekšsēdētāja un LIA speciāliste Valentīna Ozola un Mudīte Virza. Somijas delegācija, pateicoties par uzņemšanu un izsmeļošo informāciju, uzaicināja apmeklēt viņu zemi un iepazīties ar viņu dzīvi. Varbūt izmantosim šo iespēju?

Mūsu arodorganizācijā turpinās pārskata – vēlēšanu sapulces.

Lietišķā un sirsnīgā gaisotnē tās noritēja spolētavas–šķeterētavas un termoķīmiskās apstrādes nodaļās. Izskanēja visnotaļ pozitīvi vērtējumi komiteju darbam, kā arī vairāki interesanti un pārdomu vērti priekšlikumi risināšanai. Pateicoties iepriekš veiktajam darbam biedru domu izzināšanā, pārdomāti un argumentēti tika izvirzītas kandidatūras komiteju un priekšsēdētāju vēlēšanām. **Spolēšanas–šķeterēšanas nodaļas arodkomitejas** darbu turpmāk vadīs **Inga Simane**.

Termoķīmiskās **apdares nodaļas** ļaudis par savu līderi atkārtoti izvēlējās **Sandri Vēveri**.

29. septembrī uz savu sapulci sanāca šķeterētavas, **austuves** un brāķētavas arodbiedrības biedri. Par arodkomitejas priekšsēdētāju atkārtoti iebalsoja **Inesi Martinsoni**. Sapulcē ražotnes vadītāja Astrīda Aizsilniece saistoši stāstīja par gaidāmām pārmaiņām tuvākā un tālākā nākotnē cehā dzīvē. Šogad 17. decembrī aušanas ceham jubileja – 40!

8. oktobrī uz sapulci pulcējās **1-stadijas nodaļas** darbinieki. Andreja Maļutina slimības dēļ garāks pārskats izpalika. Nodaļas vadītājs Imants Lazdiņš un Mudīte Virza atbildēja uz jautājumiem. Neapmierinātība vēl joprojām pastāv maiņu darba grafika dēļ, cilvēkiem grūti pieņemt to, ka noteicošais vārds darba grafika noteikšanā ir darba devējam (akciju kontrolpaketes īpašniekam). Jāatzīst arī, ka veiktie pasākumi līdz šim nav nodrošinājuši brīvdienu piešķiršanu grafikā iestrādāto virsstundu kompensācijai. Ar 2 balsu pārsvaru par nodaļas arodkomitejas priekšsēdētāju kļuva **Aivis Proņko**.

A/s VSŠ atvērto durvju diena

Anitas Martinsones foto

Saistībā ar Latvijas Ķīmijas un Farmācijas Uzņēmumu Asociācijas programmas «Atbildīgā rīcība» 2 gadu jubilejas svinībām a/s VSŠ 12. oktobrī rīkoja atvērto durvju dienu.

Šī pasākuma mērķi:

- veicināt apmeklētāju izpratni par ķīmijas nozari, uzsverot vides aizsardzības, kā arī darbinieku drošības un veselības pasākumus, kurus veic a/s VSŠ,
- veicināt apmeklētāju izpratni par a/s VSŠ, iepazīstinot ar uzņēmumu, ar uzņēmuma saražoto un ražošanā izmantotajiem procesiem un tehnoloģijām.

Pasākuma mērķauditorija bija Valmieras rajona skolu 7.-9.klašu skolēni un ķīmijas skolotāji, LAĶĪFA uzņēmumi, kā arī a/s VSŠ sadarbības uzņēmumi (kopumā pasākumu apmeklēja vairāk par 70 cilvēkiem).

Par a/s VSŠ veiktajiem un nākotnē veicamajiem vides aizsardzības pasākumiem stāstīja uzņēmuma ekologs Olga Eglīte. Olga ir arī viena no galvenajiem pasākuma organizētājiem. Par a/s VSŠ ražošanas procesiem un saražotajiem produktiem stāstīja Laila Pētersone - ražošanas attīstības dienesta vadītāja. Ar a/s VSŠ notiekošajiem darbinieku aizsardzības un veselības pasākumiem iepazīstināja darba aizsardzības vadošā inženiere Rota Lūsiņa. Pēc tam sekoja ekskursija pa uzņēmumu. Noslēgumā apmeklētājus iepazīstināja ar a/s VSŠ prezidentu Andri Brutānu un LAĶĪFA izpilddirektoru Reini Dūrēju.

Par redzēto uzņēmumā priecājās un pateicās a/s VSŠ iepriekšējai vadībai un tagadējai uzņēmuma vadībai Valmieras reģionālās vides pārvaldes direktore Inga Zudāne.

Skolniekiem un skolotājiem bija interesanta ekskursija pa ražotnēm. Valentīnai Skujiņai no Rīgas laku un krāsu rūpnīcas patika gan uzņēmums, gan arī mūsu rudenīgā Valmiera. Valentīnu arī priecēja cilvēkattiecības - sirsnība.

Bija labs, interesants izdevies pasākums. Paldies galvenajiem rīkotājiem - Olgai Eglītei, Lailai Pētersonei, Guntrai Bērziņai, Vizmai Ukasai.

Anita Martinsone

Par darba drošību stāsta Rota Lūsiņa

Pasākuma veidošanā piedalījās Guntra Bērziņa

Vizma Ukasa

Uzņēmuma ekologs Olga Eglīte

Laila Pētersone

Par stikla šķiedras ražošanas izejvielām stāsta Ingūna Lauce

9. klases audzēkņi

P. 819.
Redakcijas adrese: LV - 4201, Valmierā, Cempu ielā 13.
T. 400
Reģistrācijas apliecība Nr. 0410